

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy ⁽¹⁾ – trzeciej dyrektywy w sprawie praw jazdy (zwaną dalej „dyrektywą 2006/126/WE”) – obowiązek uznawania istnieje również po dokonanej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej wymianie prawa jazdy, która nastąpiła bez sprawdzenia zdolności prowadzenia pojazdów, jeżeli poprzednie prawo jazdy nie podlega obowiązkowi uznawania (tu: podstawą dla wydania poprzedniego prawa jazdy przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej była wymiana prawa jazdy wydanego przez państwo trzecie, art. 11 ust. 6 zdanie trzecie dyrektywy 2006/126/WE)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 2 lutego 2018 r. – Skatteministeriet / KPC Herning**

(Sprawa C-71/18)

(2018/C 134/21)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: KPC Herning

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. j) w związku z art. 12 ust. 1 lit. a) i art. 12 ust. 2 dyrektywy VAT ⁽¹⁾, uwzględniając art. 135 ust. 1 lit. k) w związku z art. 12 ust. 1 lit. b) i art. 12 ust. 3 tej dyrektywy, jest uznanie przez państwo członkowskie, w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, dostawy terenu, na którym w momencie dostawy znajduje się budynek, za sprzedaż terenu budowlanego podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej (VAT), jeżeli intencją stron jest całkowita bądź częściowa rozbiórka tego budynku w celu zwolnienia miejsca dla nowego budynku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Visoki upravni sud
(Chorwacja) w dniu 8 lutego 2018 r.– Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) / Povjerenik za
informiranje Republike Hrvatske**

(Sprawa C-90/18)

(2018/C 134/22)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Visoki upravni sud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Strona pozwana: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 3 akapit drugi TFUE i art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, z 31.5.2001) należy interpretować w ten sposób, że jest z nimi sprzeczny przepis krajowy przewidujący bez wyjątków publiczny dostęp do informacji o dysponowaniu środkami publicznymi, choć co do zasady dostęp do tych informacji byłby ograniczony, ponieważ stanowią tajemnicę handlową (bankową)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 lutego 2018 r. – SM / Entry Clearance Officer, UK Visa Section

(Sprawa C-129/18)

(2018/C 134/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: SM

Strona przeciwna: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

Interwienienci: Coram Children's Legal Centre (CCLC) i Centre for Advice on Individual Rights in Europe (AIRE)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dziecko pozostające pod stałą opieką prawną obywatela lub obywateli Unii, w ramach instytucji „kafala” lub innego analogicznego reżimu przewidzianego w prawie kraju jego pochodzenia, jest „bezpośrednim zstępnym” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2004/38? ⁽¹⁾
- 2) Czy inne postanowienia dyrektywy, w szczególności jej art. 27 i 35, mogą być interpretowane w ten sposób, że zakazują one wjazdu takim dzieciom, jeśli są one ofiarami wykorzystania, nadużycia lub handlu ludźmi lub istnieje ryzyko, że nimi będą?
- 3) Czy przed uznaniem dziecka niebędącego spokrewnionym zstępnym obywatela EOG za bezpośredniego zstępnego w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. c) państwo członkowskie jest uprawnione do uzyskiwania informacji w odniesieniu do kwestii, czy procedura umieszczenia dziecka pod opieką lub pieczę tego obywatela EOG zapewniała należyte uwzględnienie najlepszych interesów tego dziecka?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).